

sygnatura akt II C 18/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 3 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący sędzia Sądu Rejonowego B. L.

protokolant starszy sekretarz sądowy M. R.

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa **I. R.**

przeciwko **R. K.**

o zapłatę

1. zasądza od R. K. na rzecz I. R. kwotę **25.200** (dwadzieścia pięć tysięcy dwieście) złotych z następującymi odsetkami:

a. ustawowymi liczonymi od dnia 10 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,

b. ustawowymi liczonymi od dnia 10 lutego 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,

c. ustawowymi liczonymi od dnia 10 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,

d. ustawowymi liczonymi od dnia 10 kwietnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,

e. ustawowymi liczonymi od dnia 10 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,

f. ustawowymi liczonymi od dnia 10 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,

g. ustawowymi liczonymi od dnia 10 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,

h. ustawowymi liczonymi od dnia 10 sierpnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,

i. ustawowymi liczonymi od dnia 10 września 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,

j. ustawowymi liczonymi od dnia 10 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,

k. ustawowymi liczonymi od dnia 10 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,

- l. ustawowymi liczonymi od dnia 10 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- m. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- n. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 lutego 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- o. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 marca 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł
- p. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- q. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 maja 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- r. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- s. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 lipca 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- t. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- u. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 września 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- v. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 października 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- w. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 listopada 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- x. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- y. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- z. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 lutego 2017 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- aa. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 marca 2017 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- bb. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- cc. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 maja 2017 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- dd. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- ee. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 lipca 2017 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- ff. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- gg. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 września 2017 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- hh. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 października 2017 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- ii. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 listopada 2017 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł,
- jj. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty co do kwoty 700 (siedemset) zł;

2. zasądza od R. K. na rzecz I. R. kwotę 4.877 (cztery tysiące osiemset siedemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu postępowania, w tym 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych kosztów zastępstwa procesowego.

sygnatura akt II C 18/18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym skutecznie 9 stycznia 2018 roku powódka I. R. domagała się zasądzenia od R. K. kwoty 25.200 zł, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty szczegółowo wskazanych w pozwie. Powódka podała, że strony były małżeństwem do 16 stycznia 2013 roku. Po tej dacie pozwany nie opróżnił i nie wydał powódce lokalu mieszkalnego, który wchodzi w skład jej majątku odrębnego. Pozwany nie zapłacił powódce żadnej kwoty za korzystanie z lokalu, zatem powódka dochodzi po 700 zł miesięcznie wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z lokalu za okres od stycznia 2015 roku do grudnia 2017 roku (pozew k. 3 – 5).

W odpowiedzi na pozew pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, iż powództwo jest niezasadne, gdyż pozwany nie korzysta obecnie z lokalu powódki. Pozwany po rozwodzie wyjechał do N., gdzie przebywa na stałe do chwili obecnej. Od chwili wyjazdu do Norwegii, zaraz po rozwodzie, pozwany przestał korzystać z mieszkania powódki. Z lokalu korzystają obecnie synowie stron, którzy ponoszą koszty jego utrzymania (odpowiedź na pozew k. 39 – 40).

Pozwany nie kwestionował możliwości do uzyskania czynszu najmu za lokal mieszkalny położony w Ł., przy ulicy (...) w kwocie 700 zł (pismo procesowe k. 69).

Sąd Rejonowy ustalił następujące fakty:

Powódka I. K. stała się na mocy aktu notarialnego (...)notariusza E. L. właścicielką lokalu mieszkalnego położonego w Ł., przy ulicy (...) w Ł.. Lokal mieszkalny został jej darowany przez rodziców T. i Z. R. – do majątku osobistego (akt notarialny k. 7 – 10).

Strony były małżeństwem. Małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód w styczniu 2013 roku. Możliwi do uzyskania czynszu najmu za lokal mieszkalny położony w Ł., przy ulicy (...) wynosi 700 zł (okoliczności bezsporne).

Pozwany 2 września 2013 roku zgłosił emigrację czasową do Norwegii (potwierdzenie k. 43).

Pozwany pracował w N. u pracodawcy R. O. w latach 2013 i 2014 jako stolarz budowlany – od czerwca 2013 roku do grudnia 2014 roku. W 2015 roku pozwany był zarejestrowany w N.jako bezrobotny (od 23 lutego 2015 roku do 31 października 2015 roku). W 2016 roku otrzymał pozwolenie na pobyt na czas nieoznaczony w N.. Od września 2016 roku jest zatrudniony w N. w firmie (...) z siedzibą w miejscowości G., jako cieśla (dokumenty wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski k. 86 – 119).

W toku postępowania administracyjnego zainicjowanego wnioskiem z 5 sierpnia 2013 roku I. R. o wymeldowanie R. K. z lokalu przy ulicy (...), R. K. oświadczył, że zamieszkuje w lokalu przy (...) w Ł.. W dniu 12 września 2013 roku, podczas kontroli urzędowej, znajdował się w tym mieszkaniu. Okoliczność zamieszkiwania R. K. w tym lokalu potwierdzali wówczas J. K. – ojciec wymienionego oraz S. K. – brat wymienionego. Po zgromadzeniu podanych faktów, organ administracyjny oddalił wniosek o wymeldowanie R. K.. Decyzja zapadła w dniu 3 października 2013 roku (decyzja k. 62 – 63).

Z mieszkania przy ulicy (...) w Ł. korzystają obecnie synowie stron, M. i A. K., którzy pracują w Norwegii, jednak regularnie pojawiają się w Polsce. M. i A. K. płacą na ręce powódki równowartość opłat uiszczanych Spółdzielni Mieszkaniowej i opłat eksploatacyjnych za lokal. W mieszkaniu znajdują się też rzeczy pozwanego – są to głównie jego trofea wędkarskie i pamiątki. Rzeczy tych pozwany nie porzucił, są one dla niego cenne. Pozwany przyjeżdżając do Polski nie zatrzymuje się w mieszkaniu powódki, lecz u swojego ojca, który mieszka w tej samym bloku. Klucze od

lokalu mają powódka, synowie stron i ojciec pozwanego. (dowód z przesłuchania pozwanego. Protokół z 3 sierpnia 2018 roku 01:44:21 – 01:44:26, zeznania świadków A. K. i M. K. Protokół z 3 sierpnia 2018 roku 01:03:36 – 01:05:50, 01:09:34 – 01:17:02).

Powódka wezwała pozwanego do uiszczenia odszkodowania za bezumowne użytkowanie lokalu w kwocie 714,33 zł miesięcznie w październiku 2013 roku wraz z dowodem nadania (wezwanie k. 13. 16 – 17).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej osobowych źródeł dowodowych i dokumentów. Częściowo podstawę ustaleń stanowiły okoliczności bezsporne.

Sąd Rejonowy wydając wyrok przeprowadził następujące rozważania:

Zgodnie z dyspozycją art. 18 ust. 1 i 2 zd. 1 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2001 roku, nr 71, poz. 733 z późn zm.) osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie a odszkodowanie to odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu.

Pozwany był uprawniony do zamieszkiwania w lokalu przy ulicy (...) w Ł. jako małżonek powódki, z mocy art. 28¹ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Prawo to jednak wygasło w 2013 roku, wraz z zakończeniem małżeństwa stron.

W przypadku zatem zajmowania lokalu po zakończeniu małżeństwa stron, pozwany winien płacić powódce odszkodowanie równe temu, co mogłaby otrzymać z tytułu najmu lokalu. Kwota takiego czynszu nie była między stronami sporna.

Ciężar rozstrzygnięcia sprawy sprowadzał się zatem do zbadania, czy pozwany faktycznie zajmował w okresie objętym pozwem lokal mieszkalny przy ulicy (...) w Ł..

Ustalone fakty sprawy sprowadzają się do okoliczności, że pozwany pozostał w tym lokalu wraz z dziećmi stron, po jego opuszczeniu przez powódkę. Miało to miejsce jeszcze w trakcie trwania małżeństwa. Następnie nastąpił rozwód stron. Od czerwca 2013 roku pozwany zaczął pracować w N., gdzie z przerwą na pozostawanie bezrobotnym i poszukiwanie pracy (także w N.), przebywa i pracuje do chwili obecnej. Pozwany początkowo, okazjonalnie wracając z N. w przerwach w pracy, przebywał w lokalu przy ulicy (...), gdzie zastała go 12 września 2013 roku kontrola z Urzędu Miasta Ł., prowadzona w związku z żądaniem jego wymeldowania, zgłoszonym przez powódkę. We wrześniu 2013 roku, już po zgłoszeniu emigracji czasowej do N., pozwany oświadczał wobec organu administracyjnego, że mieszka przy ulicy (...). Okoliczność zamieszkiwania pozwanego w tym lokalu potwierdzali jego ojciec i brat. Pozwany po 2013 roku nie zatrzymywał się już w tym lokalu, przebywając w chwilach pobytu w Polsce u swojego ojca. W lokalu pozostawił natomiast swoje ruchomości. Rzeczy tych nie porzucił, są one dla niego cenne. Rzeczy te znajdują się w lokalu do chwili obecnej. W lokalu mieszkają natomiast za obopólną zgodą stron ich dzieci M. i A., kiedy wracają do P. z pracy w N.. Pozwany nigdy nie zdał lokalu powódce.

Powyższe podsumowanie ustaleń faktycznych doprowadziło sąd do przekonania, że do chwili zamknięcia rozprawy pozwany zajmuje lokal będący własnością powódki, czyniąc to bez tytułu prawnego. Zajmowanie lokalu to nie tylko zamieszkiwanie w nim, przesłankę tę wyczerpuje bowiem korzystanie z niego w taki sposób, jak miałyby to miejsce gdyby strony łączyła umowa upoważniająca do posiadania zależnego. Wykorzystywanie lokalu do przechowywania rzeczy także jest korzystaniem z lokalu.

Zwraca uwagę sądu, że pozwany wyraźnie we wrześniu 2013 roku manifestował zamiar posiadania lokalu. Zamiar ten był oczywisty dla rodziny pozwanego oraz dokonującego bezstronnych ustaleń organu administracyjnego, który odmówił wymeldowania pozwanego. Skutkowało to zresztą wezwaniem pozwanego przez powódkę do uiszczenia odszkodowania za zajmowanie lokalu. Następnie pozwany w żadnym zakresie nie powiadomił powódki o zamiarze zdania jej lokalu, nigdy też takiej czynności nie dokonał.

Rozumowanie sądu wspiera także spostrzeżenie, że powódka nie mogła samowolnie usunąć rzeczy pozwanego z lokalu. Gdyby to uczyniła, naraziłaby się na wytoczenie powództwa o przywrócenie posiadania; powództwo takie byłoby w świetle faktów tej sprawy oczywiście zasadne.

Stąd też sąd doszedł do przekonania o zasadności powództwa co do zasady, a wobec niekwestionowania wysokości roszczenia – także co do wysokości. Dlatego też orzeczono jak w sentencji wyroku.

Z kolei rozstrzygnięcie o kosztach postępowania stanowi zastosowanie wyrażonej w art. 98 § 1 K.p.c. zasady odpowiedzialności za koszty procesu. Pozwany przegrał sprawę w całości, toteż zasądzeniu od niego podlegały poniesione przez powódkę koszty. Wyrażały się one następującymi kwotami: 1260 zł opłaty od pozwu, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 3.600 zł wynagrodzenia fachowego pełnomocnika powódki, ustalonego według stawki minimalnej, wynikającej z § 2 punkt 5 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. poz. 1800).